

साई बाबा काकड आरती

1. भूपाळी (संत तुकाराम इस आरती के रचनाकार)

जोडूनियां कर चरणीं ठेविला माथा । परिसावी विनंती माझी
सदुरुनाथा ॥ 1 ॥
असो नसो भाव आलों तूझिया ठाया । कृपादृष्टीं पाहें
मजकडे सदुरुया ॥ 2 ॥
अखंडित असावें ऐसें वाटतें पायी । सांडूनी संकोच ठाव
थोडासा देई ॥ 3 ॥
तुका म्हणे देवा माझी वेडीवांकुडी । नामें भवपाश हातीं
आपुल्या तोडी ॥ 4 ॥

2. भूपाळी

उठा पांडुरंगा आतां प्रभातसमयो पातला । वैष्णवांचा मेळा
गरुडपारीं दाटला ॥ 1 ॥
गरुडपारापासुनी महाद्वारापर्यंत । सुरवरांची मांदी उभी
जोडूनियां हात ॥ 2 ॥
शुकसनकादिक नारद-तुबंर भक्तांच्या कोटी । त्रिशूल डमरु
घेउनि उभा गिरिजेचा पती ॥ 3 ॥
कलीयुगींचा बक्त नामा उभा कीर्तनीं । पाठीमार्गे उभी डोळा
लावूनियां जनी ॥ 4 ॥

3. भूपाळी

उठा उठा श्री साईनाथ गुरु चरणकमल दावा । आधिव्याधि
भवताप वारुनी तारा जडजीवा ॥ ध्रु० ॥
गेली तुम्हां सोडूनियां भवतमरजनी विलया । परि ही
अज्ञानासी तुमची भलवि योगमाया ।
शक्ति न आम्हां यत्किंचितही तिजला साराया । तुम्हीच तीतें
सारुनि दावा मुख जन ताराया ॥ चा० ॥
भो साइनाथ महाराज भवतिमिरनाशक रवी । अज्ञानी
आम्ही किती तव वर्णावी थोरवी ।
ती वर्णितां भागले बहुवदनि शेष विधि कवी ॥ चा० ॥
सकृप होउनि महिमा तुमचा तुम्हीच वदवावा ॥ आधि० ॥
उठा० ॥ 1 ॥

बक्त मनीं सद्भाव धरुनि जे तुम्हां अनुसरले । ध्यायास्तव ते
दर्शन तुमचें द्वारि उभे ठेले ।
ध्यानस्था तुम्हांस पाहुनी मन अमुचें धालें । परि त्वद्धचनामृत
प्राशायार्ते आतुर झालें ॥ चा ॥
उघडूनी नेत्रकमला दीनबंधु रमाकांता । पाहिं बा कृपादृष्टीं
बालका जशी माता ।
रंजवी मधुरवाणी हरीं ताप साइनाथा ॥ चा० ॥
आम्हीच अपुले काजास्तव तुज कष्टवितों देवा । सहन
करिशिल तें ऐकुनि घावी भेट कृष्ण धांवा ॥ उठा उठा० ॥
आधिव्याधि० ॥ २ ॥

4. भूपाळी

उठा पांडुरंगा आतां दर्शन घा सकळां । झाला अरुणोदय
सरली निद्रेची वेळा ॥ १ ॥
संत साधू मुनी अवघे झालेती गोळा । सोडा शेजे सुख आतां
बंधु घा मुखकमळा ॥ २ ॥
रंगमंडपी महाद्वारीं झालीसे दाटी । मन उतावीळ रुप
पहावया दृष्टी ॥ ३ ॥
राही रखुमाबाई तुम्हां येऊं घा दया । शेजे हालवुनी जागें करा
देवराया ॥ ४ ॥
गरुड हनुमंत उभे पाहती वाट । स्वर्गीचे सुरवर घेउनि आले
बोभाट ॥ ५ ॥
झालें मुक्तद्वार लाभ झाला रोकडा । विष्णुदास नामा उभा
घेऊनि कांकाडा ॥ ६ ॥

5. अभंग

घेउनियां पंचारती । करुं बाबांसी आरती ॥ करुं साई सी०
॥ १ ॥
उठा उठा हो बांधव । ओंवाळूं हा रमाधव ॥ साई र० ॥ ओं
० ॥ २ ॥
करुनीयां स्थीर मन । पाहूं गंभीर हें ध्यान ॥ साईचें हें० ॥
पा० ॥ ३ ॥
कृष्णनाथा दत्तसाई । जडो चित्त तुझे पार्यी ॥ साई तु० ॥
जडो० ॥ ४ ॥

6. कांकंड आरती

कांकडआरती करीतों साईनाथ देवा । चिनमयरुप दाखवीं
 घेउनि बालक-लघुसेवा ॥ ध्रु० ॥
 काम क्रोध मद मत्सर आटुनी कांकडा केला । वैराग्याचे तूप
 घालुनी मी तो भिजवीला ।
 साईनाथगुरुभक्तिज्वलनें तो मी पेटविला । तद्धृत्ती जाळुनी
 गुरुनें प्रकाश पाडिला ।
 छेत-तमा नासूनी मिळवी तत्स्वरुपीं जीवा ॥ चि० ॥ १ ॥
 भू-खेचर व्यापूनी अवघे हृत्कमलीं राहरसी । तोचि दत्तदेव तू
 शिरडी राहुनी पावसी ।
 राहुनि येथे अन्यत्रहि तू भक्तांस्तव धांवसी । निरसुनियां
 संकटा दासा अनुभव दाविसी ।
 न कळे त्वल्लीलाही कोण्या देवा वा मानवा ॥ चि० ॥ २ ॥
 त्वघशदुंदुभीनें सारें अंबर हेंकोंदलें । सगुण मूर्ति पाहण्या
 आतुर जन शिरडी आले ।

7. कांकड आरती (पंढरीनाथा)

भक्तीचिया पोटीं बोध कांकडा ज्योती । पंचप्राण जीवें भावें
 ओवाळूं आरती ॥ १ ॥
 ओंवाळूं आरती माइया पंढरीनाथा माइया साईनाथा । दोन्ही
 कर जोडोनी चरणीं ठेविला माथा ॥ ध्रु० ॥
 काय महिमा वर्णू आतां सांगणे किती । कोटी ब्रह्महत्या
 मुख पाहतां जाती ॥ २ ॥
 राही रखुमाबाई उभ्या दोघी दो बाहीं । मयूरपिच्छ चामरें
 ढाळिति ठायींचे ठायीं ॥ ३ ॥
 तुका म्हणे दीप घेउनि उन्मनीत शोभा । विठेवरी उभा दिसे
 लावण्यगाभा ॥ ४ ॥ ओवाळूं ० ॥

8. पद (उठा उठा)

उठा साधुसंत साधा आपुलालें हित । जाईल जाईल हा
 नरदेह मग कैचा भगवंत ॥ १ ॥
 उठोनियां पहांटे बाबा उभा असे विटे । चरण तयांचे गोमटे
 अमृतदृष्टि अवलोका ॥ २ ॥
 उठा उठा हो वेगेंसीं चला जाऊंया राडळासी । जळतिल
 पातकांच्या राशी कांकडआरती देखिलिया ॥ ३ ॥
 जागें करा रुक्मिणीवर, देव आहे निजसुरांत । वेंगें लिंबलोण
 करा दृष्ट होईल तयासी ॥ ४ ॥
 दारीं वाजंत्रीं वाजती ढोल दमामे गर्जती । होते
 कांकडआरती माइया सदगरुरायांची ॥ ५ ॥
 सिंहनाद शंखभेरी आनंद होतो महाद्वारी । केशवराज
 विठेवरी नामा चरण वंदितो ॥ ६ ॥

साईनाथगुरु माझे आई । मजला ठाव घावा पार्यीं ॥
दत्तराज गुरु माझे आई । मजला ठाव घावा पार्यीं ॥
श्री सच्चिदानंद सदगुरु साईनाथ महाराज क जय ॥

9.श्री साईनाथ प्रभाताष्टक

प्रभातसमयीं नभा शुभ रवि प्रभा फांकली । स्मरे गुरु सदा
अशा समयिं त्या छळे ना कली ॥

म्हणोनि कर जोडूनी करुं अतां गुरुप्रार्थना । समर्थ गुरु
साइनाथ पुरवी मनोवासना ॥ 1 ॥

तमा निरसि भानु हा गुरुहि नासि अज्ञानता । परन्तु गुरुची
करी न रविही कधीं साम्यता ॥

पुन्हां तिमिर जन्म घे गुरुकृपेनि अज्ञान ना । समर्थ गुरु
साइनाथ पुरवी मनोवासना ॥ 2 ॥

रवि प्रगट होउनि त्वरित घालवी आलसा । तसा गुरुहि
सोडवी सकल दुष्कृतीलालसा ॥

हरोनि अभिमानही जडवि तत्पदीं भावना । समर्थ गुरु
साइनाथ पुरवी मनोवासना ॥ 3 ॥

गुरुसि उपमा दिसे विधिहरीहरांची उणी । कुठोनि मग येई ती
कवनिं या उगी पाहुणी ॥

तुझीच उपमा तुला बरवि शोभते सज्जना । समर्थ गुरु
साइनाथ पुरवी मनोवासना ॥ 4 ॥

समाधि उतरोनियां गुरु चला मशीदीकडे । त्वदीय वचनोक्ति
ती मधुर वारिती सांकडें ॥

अजातरिपु सदगुरु अखिलपातका भंजना । समर्थ गुरु
साइनाथ पुरवी मनोवासना ॥ 5 ॥

अहा सुसमयासि या गुरु उठोनियां बैसले । वोलोकुनि
पदाश्रिता तदिय आपदे नासिलें ॥

असा सुहितकारि या जगतिं कोणिही अन्य ना । समर्थ गुरु
साइनाथ पुरवी मनोवासना ॥ 6 ॥

असे बहुत शाहणा परि न ज्या गुरुची कृपा । न तत्स्वहित
त्या कळे करितसे रिकाम्या गपा ॥

जरी गुरुपदा धरी सुदृढ भक्तिने तो मना । समर्थ गुरु
साइनाथ पुरवी मनोवासना ॥ 7 ॥

गुरो विनति मी करीं हृदयमंदिरीं या बसा । समस्त जग हें
गुरुस्वरूपची ठसो मानसा ॥

घडो सतत सत्कृती मतिहि दे जगत्पावना । समर्थ गुरु
साइनाथ पुरवी मनोवासना ॥ 8 ॥

स्रग्धरा

प्रेमें या अष्टकासी पढुनि गुरुवरा प्रार्थिती जे प्रभाती । त्यांचे
चित्तासि देतों अखिल हरुनियां भ्रांति मी नित्य शांती ॥
ऐसें हें साईनाथें कथुनि सुचविलें जेविं या बालकासी । तेवीं
त्या कृष्णपायीं नमुनि सविनयें अर्पितों अष्टकासी ॥ 1 ॥
श्री सच्चिदानंद सदगुरु साईनाथ महाराज की जय ॥

10. पद

साई रहम नजर करना, बच्चों का पालन करना ॥ धु0 ॥
जाना तुमने जगत्पसारा, सबही झूठ जमाना ॥ साई0 ॥ 1
॥
मैं अंधा हूँ बंदा आपका, मुझको प्रभु दिखलाना ॥ साई0 ॥
2 ॥
दास गनू कहे अब क्या बोलूं, थक गई मेरी रसना ॥ साई0
॥ 3 ॥

11. पद

रहम नजर करो, अब मोरे साई, तुम बिन नहीं मुझे माँ बाप
भाई ॥ धु0 ॥
मैं अंधा हूँ बंदा तुम्हारा ॥ मैं ना जानूँ अल्लाइलाही ॥ 1 ॥
खाली जमाना मैंने गमाया, साथी आखिर का किया न कोई
॥ 2 ॥
अपने मस्जिद का झाडू गनू है । मालिक हमारे, तुम बाबा
साई ॥ 3 ॥

12. पद

तुज काय देऊं सावळ्या मी खाया तरी, मी दुबली बटिक
नाम्याची जाण श्रीहरी ।
उच्छिष्ट तुला देणें ही गोष्ट ना बरी, तूं जगन्नाथ, तुज देऊं
कशी रे भाकरी ।
नको अंत मदीय पाहूं सख्या भगवंता । श्रीकांता ।
माध्यान्हरात्र उलटोनि गेली ही आतां । आण चित्ता ।
जा होईल तुझा रे कांकडा ही राउळांतरीं । आणतील भक्त
नैवेद्य हीनानापरी ॥

13. पद

4. श्री सदगुरु बाबासाई तुजवांचुनि आश्रय नाही, भूतली ॥

धु० ॥

मी पापी पतित धीमंदा । तारणें मला गुरुनाथा, झडकरी ॥ 1

॥

तूं शांतिक्षमेचा मेरु । तूं भवार्णवींचें तारुं, गुरुवरा ॥ 2 ॥

गुरुवरा मजसि पामरा, अता उद्धरा, त्वरित लवलाही, त्वरित
लवलाही,

मी बुडतों भवभय डोही उद्धरा ॥ श्री सदगु० ॥ 3 ॥